

2. Καὶ ἀνδρῶς οὕτως εἰς ἀφίλοξένου
μετ' ὄργον ἐρεπίπτομεν χεῖρας δύο
τῶν ἐμῆς Ἀγροποιοῦν Πραιτόρων
τοῦ Γ. Νικομάου καὶ Γ. Ι. Κρητικοῦ
ματὴν ~~τοῦ~~ ^{αὐτοῦ} ἡμέτευσά ^{αὐτοῦ} ὅπως ἐξευρέ-
θῃ, ὅσον δὴ ποτε μέρος ὅπως διανυτε-
ρεύσωμεν, τουλάχιστον ^{μέρος} ^{μὲν} διὰ τὴν ἐμὴν
σύζυγον. ἔσταδ' ἀδύνατον! Ματὴν
τοῦς ἡμέτευσά ὅπως μὴ ἀφίσωσιν
ἡμᾶς ἐν ὑπαίθρῳ εἰς τὴν ταλαι-
πωρίαν τῆς νομῆς: ἔσταδ' ἀδύνα-
τον! καὶ βεβαίως δά ἐκοιμώμεθα
εἰς τοὺς δρόμους, εἰ μὴ ὁ ἐξ Ἰωαννίνων
Τούρμος Δεκανεὺς Χαϊρεδὶν ἑλεῶν,
δὲν παρελάμβανε ἡμᾶς ξένους εἰς
τόπον αὐμ, ὅπως κοιμηθῶμεν
μετὰ τῶν Τούρμων στρατιωτῶν.
Διὰ τὸν Ἕλληνα Χριστιανὸν ἀρχαι-
στὸν καὶ τὴν σύζυγόν του δὲν

Σημειώσεις.

Εὐρέδῃ ἐν Πατρὶν φιλοξενος σέ-
 γη Χριστιανική! Ἀλλὰ διατί
 ταῦτα (ἔλεγον ἐν ἑμοί) ἔπρεπεν
 ἐγὼ ὁ γὰρ τῆς Χριστιανικῆς
 ἀρχαιότητος, νὰ μὴ ὀδηγηθῶ
 εἰς τὴν ἀστυνομίαν ^{ἐσθλῶς} εὐγενῶς
 ξένος, ἀφοῦ ὁ Ιωάννης ὀδηγῆδ^{ος}
 δεσπότης! Καὶ οὕτω κατ' ὅλην

Φέρει τὴν φαντα-
 σίαν μου

τὴν νῦν φοβερόν συνεπληροῦτο
 το' ἰνδαγμα, τῆς ^{ἀφ' ἑταίρων} ἀφ' ἑταίρου νήσου! Εὐτυχῶς
 ἡ πρῶτ^η ἀλλοίους τοὺς ἐν τῇ
 ἱερᾷ Μονῇ Πατέρας ἀνέδειξεν οὗς
 ἀπαζαύσαντας δαδὴν φιλοξενίαν
 καὶ εὐχένειαν ^{αὐτῶν} εὐχνημονοῦν ~~εἶμεν~~

||

